

दानीएलचे पुस्तक - क्रमांक एकशे एकतीस

प्रकटीकरणापासून वर्तमान वास्तवांपर्यंतचे दुवे जोडत भविष्यसूचक विणकामाचे उलगडणे

Jeff Pippenger

2024-03-12

मागील लेखांमध्ये आपण हे ओळखले की मिलराइटांनी हे मान्य केले होते की ते दहा कुमारांच्या दृष्टांताची, हबक्कूक अध्याय दोनची, आणि यहजेकेल अध्याय बारा, वचने एकवीस ते अठ्ठावीस, यांची पूर्तता करीत होते. यहजेकेलमधील ही वचने दर्शवितात की शेवटच्या दिवसांत ही तीन भविष्यवाणीपर उतारे पूर्णपणे पूर्ण झाल्यावर, “प्रत्येक दृष्टान्ताचा परिणाम” पूर्ण होईल. सिस्टर व्हाइट हेदेखील या घटनेविषयी भाष्य करतात.

“प्रकटीकरणाच्या ग्रंथात बायबलमधील सर्व ग्रंथ एकत्र येतात आणि समाप्त होतात. येथे दानियेलाच्या ग्रंथाची परिपूर्ती आहे. एक भविष्यवाणी आहे; दुसरा प्रकटीकरण आहे. जो ग्रंथ मुद्रांकित करण्यात आला होता तो प्रकटीकरण नव्हता, तर दानियेलाच्या भविष्यवाणीतील शेवटच्या दिवसांशी संबंधित तो भाग होता. देवदूताने आज्ञा केली, ‘पण तू, हे दानियेला, हे शब्द बंद करून ठेव, आणि अंतकाळापर्यंत ग्रंथ मुद्रांकित करून ठेव.’ दानियेल 12:4.” प्रेषितांची कृत्ये, 585.

दहा कुमारांचा दृष्टांत एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब होण्याच्या काळात अक्षरशः पुनरावृत्त होतो; हा काळ ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी सुरू झाला आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या नियमाच्या वेळी मूर्ख कुमारांवर दार बंद होईल तेव्हा समाप्त होतो. इतिहासाच्या त्या कालखंडात “बायबलमधील सर्व पुस्तके एकत्र येतात आणि समाप्त होतात” असे दर्शविलेल्या प्रत्येक दर्शनाचा परिणाम प्रकट होतो.

मागील लेखात आपण समजुतीचा एक पाया उभारत आलो आहोत, ज्यायोगे दानिएल अकराव्या अध्यायातील चाळीसाव्या वचनात दर्शविलेली इतिहासाची बाह्य रेषा मांडता येईल; ही रेषा पृथ्वीवरील पशूच्या रिपब्लिकन शिंगाच्या राजकीय इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करते. तो इतिहास पृथ्वीवरील पशूच्या खऱ्या प्रोटेस्टंट शिंगाच्या धार्मिक इतिहासाशी समांतर चालतो. पृथ्वीवरील पशूच्या रिपब्लिकन शिंगास संबोधणाऱ्या काही भविष्यवाणीपर रेषा आपण ओळखून काढल्या आहेत, आणि त्या रेषा १९८९ मध्ये, अर्थात शेवटच्या काळी, सुरू झालेल्या भविष्यवाणीपर इतिहासावर आपण स्थापित करीत आहोत.

इ.स. 1776 मध्ये आरंभ होऊन समाप्तीच्या काळात इ.स. 1798 मध्ये पूर्ण झालेल्या पृथ्वीच्या पशूच्या भविष्यसूचक कालखंडाची रेषा ही अशी आहे की, सध्या परिणाम घडवून आणत असलेल्या सर्व रेषा एकत्र आणण्याच्या प्रयत्नात आम्ही तिचा उपयोग करावयाचा आहे. इ.स. 1776 ते 1798 हा कालखंड अल्फा आणि ओमेगा यांची मुद्रा धारण करतो; कारण तो एका विधिमंडलीय कृतीने आरंभ होतो आणि त्याच प्रकारच्या कृतीने समाप्त होतो, आणि तीच एका राष्ट्राचे बोलणे होय.

“एखाद्या राष्ट्राचे बोलणे म्हणजे त्याच्या विधिमंडळ व न्यायिक अधिकाऱ्यांची कृती होय.” The Great Controversy, 443.

भूमीतील पशूचे एक प्रमुख वैशिष्ट्य म्हणजे त्याचे बोलणे होय. युनायटेड स्टेट्सचे संविधान हे एक दैवी दस्तऐवज होते, ज्याने धार्मिक आणि राजकीय स्वातंत्र्याची दारे उघडली; आणि असे करताना, युरोपातील राजे व कॅथोलिक चर्च यांनी शतकानुशतके चालविलेल्या छळाचा “पूर” गिळून टाकला.

आणि सर्पाने स्त्रीच्या मागे आपल्या तोंडातून नदीसारखा पाण्याचा पूर सोडला, जेणेकरून तिला त्या पुराबरोबर वाहून जाता येईल. आणि पृथ्वीने त्या स्त्रीला साहाय्य केले; पृथ्वीने आपले तोंड उघडले आणि अजगराने आपल्या तोंडातून सोडलेला पूर गिळून टाकला. प्रकटीकरण 12:15, 16.

बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून पृथ्वीवरील पशूच्या राज्याच्या शेवटी तो पुन्हा बोलेल; परंतु त्या वेळी तो रविवारीच्या कायद्याची अंमलबजावणी करून अजगराप्रमाणे बोलेल.

आणि मी पृथ्वीमधून वर येत असलेला दुसरा पशू पाहिला; त्याला कोकराप्रमाणे दोन शिंगे होती, आणि तो अजगराप्रमाणे बोलत होता. प्रकटीकरण 13:11.

१७९८ मध्ये, जेव्हा पोपसत्तेचे बळ हिरावून घेतले गेले, तेव्हा पृथ्वीवरील पशू सहाव्या राज्यरूपाने आरंभ पावला.

“आणि जेव्हा पोपसत्ता, तिची शक्ती हिरावून घेतल्यामुळे, छळ थांबविण्यास भाग पाडली गेली, तेव्हा योहानाने एक नवीन सत्ता उदयास येताना पाहिली, जी अजगराचा आवाज प्रतिध्वनित करील आणि तेच क्रूर व देवनिंदक कार्य पुढे चालू ठेवील. ही सत्ता, जी देवाच्या मंडळीविरुद्ध आणि देवाच्या नियमाविरुद्ध युद्ध करणारी शेवटची सत्ता आहे, ती कोकरासारखी शिंगे असलेल्या पशूने प्रतीकित केली होती.” Signs of the Times, November 1, 1899.

१७९८ साली, जेव्हा पोपसत्तेला तिची प्राणघातक जखम झाली, तेव्हा संयुक्त संस्थाने बोलली; आणि अल्फा व ओमेगा यांच्या बाबतीत नेहमीप्रमाणे, प्रारंभीचे बोलणे शेवटच्या काळातील बोलण्याचे पूर्वछायाचित्र ठरले. एलियन अँड सेडिशन अँक्ट्स १७९८ साली कायद्याच्या रूपाने घोषित करण्यात आले, ज्यांनी शेवटच्या काळात बेकायदेशीर स्थलांतर आणि माध्यमे यांच्याशी संबंधित अंमलात आणल्या जाणाऱ्या कायद्यांचे पूर्वचित्रण केले.

आपण विचार करत असलेला 1776 ते 1798 हा कालखंड अल्फा आणि ओमेगा यांची खूण धारण करतो, कारण तो प्रारंभी स्वातंत्र्यघोषणेच्या “बोलण्याची” ओळख करून देतो, जे 1798 मधील Alien and Sedition Acts यांचे प्रतीकरूप ठरते. त्या कालखंडाच्या मध्यभागी, तुम्हाला युनायटेड स्टेट्सचे संविधान आढळते. हा कालखंड पृथ्वीच्या पशूच्या राज्यकारभाराचे भविष्यसूचक प्रतिनिधित्व प्रदान करतो, कारण तो कोकराप्रमाणे बोलण्याने आरंभ होतो, परंतु हा कालखंड अजगराचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या विधिनिर्मितीने समाप्त होतो. परंतु, जसे अनेकदा घडते, तसे एखाद्या गोष्टीचा आरंभ आणि शेवट हे परस्परविरोधांशी सुसंगत ठरतात. त्या कालखंडातील पहिला waymark शेवटच्या waymark मध्ये प्रतिनिधित्व केला जातो, आणि मधला waymark हा युनायटेड स्टेट्सचे संविधान होता, ज्यास THIRTEEN राज्यांनी मान्यता दिली होती. “truth” हा हिब्रू शब्द हिब्रू वर्णमालेतील पहिल्या अक्षराने, त्यानंतर तेराव्या अक्षराने, आणि त्यानंतर शेवटच्या अक्षराने बनविला गेला.

आपण आता विचार करत असलेला कालखंड सत्य असलेल्या प्रथम आणि अंतिम यांची स्वाक्षरी धारण करीत आहे. हा कालखंड बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून पृथ्वीवरील पशूच्या राज्याच्या प्रारंभाकडे नेणारा कालखंड दर्शवितो, आणि म्हणूनच तो बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून पृथ्वीवरील पशूच्या राज्याच्या समाप्तीकडे नेणारा कालखंडही दर्शवितो. तो कालखंड 1989 मध्ये, अंतकाळी, सुरू झाला. 1776 ते 1798 हा कालावधी 1989 पासून लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत लावावयाचा आहे, जेव्हा पृथ्वीवरील पशू अजगराप्रमाणे बोलतो, जसे Alien and Sedition Acts द्वारे दर्शविण्यात आले आहे.

आपल्या अभ्यासात आणखी एक भविष्यसूचक सत्य समाविष्ट करणे उपयुक्त ठरेल. ते सत्य “अंतकाळाचा काळ” या प्रतीकातील एक असा घटक आहे, जो अनेकदा दुर्लक्षित राहतो. लाओदिकीयन अँडव्हेटिझमला 1798 हे “अंतकाळाचा काळ” होते, हे कदाचित माहीत असेल; परंतु त्यांची समज सामान्यतः तेथेच संपते, कारण प्रत्येक सुधारणा-रेषा इतर सुधारणा-रेषांशी समांतर असते, याची त्यांना मुळीच कल्पना नसते. प्रत्येक सुधारणा-रेषेची सुरुवात “अंतकाळाचा काळ” यापासून होते.

मोशे ख्रिस्ताचे प्रतिरूप होते, आणि मोशे यांनी तो तथ्य स्पष्टपणे सांगितला; तसेच पेत्राने प्रेषितांची कृत्ये या पुस्तकात त्याची पुष्टी केली.

तुझा परमेश्वर देव तुझ्यामधून, तुझ्या बंधूंमधून, माझ्यासारखा एक संदेष्टा तुझ्यासाठी उभा करील; त्याचे तुम्ही ऐकावे. अनुवाद 18:15.

येशू हा मोशेसारखा “असणार” होता.

आणि आता, बंधूंनी, मला ठाऊक आहे की तुम्ही हे अज्ञानाने केले, तसेच तुमच्या अधिकाऱ्यांनीही केले. परंतु देवाने आपल्या सर्व संदेष्ट्यांच्या मुखाने पूर्वी ज्या गोष्टी प्रकट केल्या होत्या, म्हणजे ख्रिस्ताने दुःख भोगावे, त्या त्याने अशा रीतीने पूर्ण केल्या. म्हणून पश्चात्ताप करा आणि वळा, म्हणजे तुमची पापे पुसून टाकली जातील, जेव्हा प्रभूच्या सान्निध्यातून ताजेतवानेपणाचे दिवस येतील; आणि जो येशू ख्रिस्त पूर्वी तुम्हाला घोषित करण्यात आला होता, त्यालाच तो पाठवील. ज्याला स्वर्गाने सर्व गोष्टींच्या पुनःस्थापनेच्या काळापर्यंत स्वीकारले पाहिजे; त्या गोष्टींबद्दल देवाने जगाच्या आरंभापासून आपल्या सर्व पवित्र संदेष्ट्यांच्या मुखाने सांगितले आहे. कारण मोशेने खरोखर पितरांना म्हटले, ‘तुमचा देव परमेश्वर तुमच्या भावांमधून माझ्यासारखा एक संदेष्टा तुमच्यासाठी उभा करील; तो तुम्हाला जे काही सांगेल, त्या सर्व बाबतीत तुम्ही त्याचे ऐकले पाहिजे. आणि असे होईल की जो कोणी त्या संदेष्ट्याचे ऐकणार नाही, तो लोकांमधून नष्ट केला जाईल.’ होय, आणि शमुवेलापासून पुढे येणारे सर्व संदेष्टे, जितक्यांनी बोलले, त्यांनीही या दिवसांविषयी पूर्वकथन केले आहे. प्रेषितांची कृत्ये ३:१७-२४.

मोशेच्या इतिहासातील अंतकाळ म्हणजे त्याचा जन्म होय, आणि तो ख्रिस्ताच्या जन्माचे प्रतीकात्मक पूर्वचित्रण होता. ख्रिस्त आणि मोशे या दोघांच्या जन्माच्या वेळी अशा ज्ञानाची वाढ झाली होती की जी त्या पिढीची परीक्षा घेणार होती. त्यांच्या दोघांच्या जन्माविषयीचे ज्ञान मिसर आणि रोम या दोन्हींच्या अजगरसदृश सत्तांना भविष्यवाणीतील वचनबद्ध व्यक्तींना ठार मारण्याचा प्रयत्न करण्यास प्रवृत्त झाले. डॉगरांवरील मेंढपाळ आणि पूर्वेकडून आलेले ज्ञानी पुरुष हे अंतकाळी झालेल्या ज्ञानवृद्धीचा अर्थ ज्यांनी समजून घेतला त्यांचे प्रतिनिधित्व करतात.

सामान्यतः जे लक्षात येत नाही ते म्हणजे अंतकाळात दोन वेमार्क्स आहेत. केवळ मोशेच जन्मला नव्हता, तर त्याच्या तीन वर्षे आधी त्याचा भाऊ अहरोन जन्मला होता. ख्रिस्ताच्या जन्माच्या सहा महिने आधी त्याचा चुलतभाऊ योहान जन्मला होता. 1798 हे “अंतकाळ” म्हणून सर्वाधिक मान्य केलेले चिन्ह आहे, आणि 1798 मध्ये पशू (राजकीय यंत्रणा) (वेश्या) ज्यावर अंधकारमय युगांमध्ये स्वार झाली होती तो मारला गेला, आणि एक वर्षानंतर त्या पशूवर स्वार झालेली “स्त्री” देखील मरण पावली.

१९८९ मध्ये दोन राष्ट्राध्यक्ष होते. १९८९ मधील शपथविधीपर्यंत रीगनने राज्य केले, आणि त्यानंतर बुश पहिल्याने आपले राज्य आरंभिले. एक हजार दोनशे साठ वर्षांच्या समाप्तीचे प्रतिरूप बाबेलमधील सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाने दर्शविले गेले होते, आणि जेव्हा दारियसचा पुतण्या असलेल्या जनरल कोरेशाने मेजवानीच्या रात्री बेलशस्सरास ठार केले, तेव्हा दारियस हा प्रत्यक्ष राजा होता. दारियस आणि कोरेश हे त्या अंतकाळातील दोन मार्गचिन्हांचे प्रतिनिधित्व करतात.

मोशे आणि अहरोन, योहान आणि येशू, दारियस आणि कूरूश, पोपसत्ता आणि पोप, तसेच रीगन आणि बुश यांच्यातील भविष्यवाणीतील संबंध योग्य कार्यपद्धतीने अभ्यासले असता, भविष्यवाणीच्या प्रकाशाचे स्रोत ठरतात. येथे आम्ही ज्या गोष्टीकडे निर्देश करित आहोत ती अशी की, येशूचा चुलत भाऊ असलेला योहान हा अरण्यातील आवाज होता; ज्याचा पूर्वछाया-रूप मोशेचा भाऊ अहरोन याच्यात दिसून आला होता, जो मोशेला भेटण्यासाठी अरण्यात गेला होता, जेणेकरून तो त्याचा आवाज ठरेल.

ख्रिस्ताच्या अभिषेकापूर्वीच्या तीस वर्षांच्या कालखंडात, तसेच ख्रिस्तविरोधकापूर्वीच्या तीस वर्षांच्या कालखंडात, एका “आवाजाची” ओळख करून देणारा एक मार्गचिन्ह आहे. ख्रिस्तासाठी तो आवाज म्हणजे अरण्यात पुकार करणाऱ्या योहानाचा आवाज होता. इ.स. 533 मध्ये जस्टिनियनने एक हुकूम जाहीर केला, ज्यात ख्रिस्तविरोधकाला विधर्म्यांचा सुधारक आणि चर्चचा प्रमुख म्हणून ओळखण्यात आले. जस्टिनियनचा हा हुकूम इ.स. 538 मध्ये ऑर्लेअन्सच्या परिषदेतील रविवारच्या कायद्याच्या “हुकूमासाठी” तयारी करणारा “आवाज” होता.

जनरल सायरसच्या सैन्याचा आवाज हा दारियसकडून बाबेलचा विजय समीप आला आहे, हे ओळख करून देणारा होता.

“बाबेलच्या भिंतीसमोर कोरेशाच्या सेनेचे आगमन हे यहुदांसाठी त्यांच्या बंदिवासातून होणारी सुटका समीप आली आहे, याचे चिन्ह होते. कोरेशाच्या जन्माच्या शंभराहून अधिक वर्षे आधी, दैवी प्रेरणेने त्याचा नावानिशी उल्लेख केला होता, आणि बाबेल नगरास बेसावधपणे हस्तगत करताना तसेच बंदिवान संततीच्या मुक्ततेसाठी मार्ग तयार करताना त्याने करावयाच्या प्रत्यक्ष कार्याची नोंद करून ठेवण्यास लावले होते. यशयाद्वारे हे वचन उच्चारले गेले होते:”

“‘परमेश्वर आपल्या अभिषिक्ताला, म्हणजे कोरेशाला, असे म्हणतो—ज्याचा उजवा हात मी धरला आहे, त्याच्या समोर राष्ट्रांना नमविण्यासाठी; ... त्याच्या पुढे दोन पानांची द्वारे उघडण्यासाठी; आणि ती द्वारे बंद राहणार नाहीत; मी तुझ्या पुढे जाईन, आणि वाकडी ठिकाणे सरळ करीन; पितळेची द्वारे मी तुकडे तुकडे करीन, आणि लोखंडी कड्या कापून टाकीन; आणि मी तुला अंधारातील खजिने व गुप्त स्थळांतील लपविलेली संपत्ती देईन, यासाठी की तू जाणावे की मी, परमेश्वर, जो तुला तुझ्या नावाने बोलावितो, तो इस्राएलचा देव आहे.’ यशया 45:1-3.” Prophets and Kings, 551.

जेव्हा हे ओळखले जाते की भविष्यवाणीतील “अंतकाळ” हा दोन साक्षीदारांद्वारे किंवा दोन मार्गचिन्हांद्वारे स्थापन केला जातो, तेव्हा हेही ओळखले जाऊ शकते की त्या दोन मार्गचिन्हांपैकी एक येऊ घातलेल्या इतिहासाची ओळख, घोषणा किंवा इशारा दर्शवितो. अहरोन, योहान, कुरूश आणि जस्टिनियन हे अंतकाळाच्या आधी येणारे एक मार्गचिन्ह दर्शवितात. 1798 मधील अंतकाळ हा 1776 पासून 1798 पर्यंत दर्शविलेल्या कालखंडाचा शेवट आहे. त्या इतिहासाच्या मध्यातील मार्गचिन्ह म्हणजे येऊ घातलेल्या इतिहासाविषयी अरण्यात पुकारणारा आवाज होय. त्या इतिहासाची सुरुवात एखाद्या राजाच्या किंवा पोपच्या हुकूमशाही सत्तेला नाकारणाऱ्या एका प्रकाशनाने झाली, आणि त्याचा शेवट हुकूमशाहाच्या स्वभावाचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या एका प्रकाशनाने झाला. मध्यातील प्रकाशनाने येणाऱ्या इतिहासाचा “इशारा” दर्शविला, आणि तो इशारा असा होता की त्या इतिहासाच्या शेवटी संयुक्त संस्थानांचे संविधान उलथवून टाकले जाईल.

इतिहासाची ती रेषा 1989 मध्ये पुन्हा पुनरावृत्त होऊ लागली, आणि 1789 मध्ये दोनशे वर्षांपूर्वी अरण्यातून दिलेली चेतावणी नाकारली जाते त्या रविवारीच्या कायद्यापाशी ती समाप्त होते. 1989 हे चाळीसाव्या वचनाच्या शेवटी असलेला अंतकाळ होता, आणि तो 1798 मधील अंतकाळाशी सुसंगत आहे. 1989 हे 1776 शी सुसंगत आहे, आणि रविवारीचा कायदा 1798 चे प्रतिनिधित्व करतो. ज्या इतिहासाच्या मध्यभागी प्रत्येक दर्शनाचा परिणाम पूर्ण होतो, त्या इतिहासात—जो 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी सुरू झाला आणि 1789 च्या चेतावणीपर्यंत चालू राहतो—ते पूर्ण होते आणि संविधान उलथून टाकले जाते. मध्यभागी एक मार्गचिन्ह असलेच पाहिजे, कारण देव कधीही बदलत नाही. ते मार्गचिन्ह लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारीच्या कायद्यापासून सुरू होणाऱ्या भविष्यवाणीच्या इतिहासासाठी एका चेतावणीचे प्रतिनिधित्व करील.

१९८९ हे चाळीसाव्या वचनातील अंतकाळाचे चिन्ह आहे, जो एकेचाळीसाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्यापर्यंत नेतो. अंतकाळानंतर, परंतु रविवारच्या कायद्यापूर्वी आलेला इशान्याचा संदेश ११ सप्टेंबर, २००१ हा होता. तो असा इशारा देतो की इतिहासाच्या त्या कालखंडाच्या समाप्तीला, ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी आलेले आणि ताबडतोब रोखले गेलेले तिसरे “अरेरे”, अनपेक्षित आश्चर्यासारखे पुन्हा प्रहार करील, आणि हजारो शहरे नष्ट केली जातील. जेव्हा तो विनाश येईल तेव्हा सैतान आपले अद्भुत कार्य आरंभ करील, आणि ते कार्य लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होते.

“अहो, देवाच्या लोकांना हजारो नगरांवर ओढवून येणाऱ्या विनाशाची जाणीव असती—ही नगरे आता जवळजवळ मूर्तिपूजेला अर्पण झाली आहेत! परंतु जे सत्याची घोषणा करित असावेत, त्यांपैकी पुष्कळ जण आपल्या बंधूजनांवर दोषारोप करित आहेत आणि त्यांची निंदा करित आहेत. जेव्हा देवाची परिवर्तन घडविणारी

शक्ती मनांवर येईल, तेव्हा निश्चितच एक ठळक बदल होईल. मनुष्यांना टीका करण्याची आणि पाडून टाकण्याची प्रवृत्ती राहणार नाही. ते अशा स्थितीत उभे राहणार नाहीत की ज्यामुळे जगावर प्रकाश चमकण्यास अडथळा येईल. त्यांची टीका, त्यांचे दोषारोप, थांबतील. शत्रूच्या शक्ती युद्धासाठी एकत्र जमत आहेत. कठोर संघर्ष आपल्या समोर आहेत. माझ्या बंधूंना आणि भगिनींना, एकत्र या, एकत्र या. ख्रिस्ताशी बांधलेले रहा. 'तुम्ही म्हणू नका, संघटना आहे,... आणि ते ज्याला भितात त्याला तुम्ही भिऊ नका, किंवा घाबरू नका. सैन्यांचा परमेश्वर यालाच पवित्र माना; आणि तोच तुमचा भय असू दे, आणि तोच तुमचा धाक असू दे. मग तो पवित्रस्थान होईल; परंतु इस्राएलाच्या दोन्ही घराण्यांसाठी तो अडखळण्याचा दगड आणि ठेच लागण्याचा खडक होईल, आणि यरुशलैमच्या रहिवाशांसाठी फास आणि सापळा होईल. आणि त्यांच्यातील पुष्कळजण अडखळतील, पडतील, चूर होतील, सापड्यात अडकतील, आणि धरले जातील.'"

"जगत हे एक रंगभूमी आहे. तिचे अभिनेते, म्हणजे तिचे रहिवासी, अंतिम महान नाट्यात आपापली भूमिका साकार करण्याची तयारी करीत आहेत. देव नजरेआड झाला आहे. मानवजातीच्या मोठ्या समूहांत ऐक्य नाही, केवळ मनुष्य आपले स्वार्थी हेतू साध्य करण्यासाठी एकत्र जुळतात तेव्हाच अपवाद आहे. देव हे सर्व पाहत आहे. आपल्या बंडखोर प्रजेसंबंधी त्याचे उद्देश पूर्ण होतील. जग मनुष्यांच्या हाती सोपविले गेलेले नाही, जरी देव काही काळासाठी गोंधळ व अव्यवस्थेच्या तत्वांना प्रभुत्व गाजवू देत आहे. अधोलोकातून एक शक्ती कार्यरत आहे, जी या नाट्याच्या अंतिम महान प्रसंगांना घडवून आणत आहे,—सैतान ख्रिस्ताच्या रूपाने येत आहे, आणि जे गुप्त संघटनांमध्ये स्वतःला बांधून घेत आहेत त्यांच्यामध्ये सर्व प्रकारच्या अधार्मिक फसवणुकीसह कार्य करीत आहे. जे संघबंधनाच्या आवेगाला शरण जात आहेत, ते शत्रूच्या योजना पूर्ण करीत आहेत. कारणानंतर परिणाम येईल."

"अपराधाने जवळजवळ आपली मर्यादा गाठली आहे. गोंधळाने जग भरून गेले आहे, आणि लवकरच मानवजातीवर एक महान भय येणार आहे. अंत अगदी समीप आहे. आपण, जे सत्य जाणतो, त्यांनी जे लवकरच जगावर प्रचंड आश्चर्यप्रमाणे कोसळणार आहे, त्यासाठी तयारी केली पाहिजे." Review and Herald, September 10, 1903.

इ.स. १७८९ मध्ये राज्यघटनेच्या परिचयाने ज्याचे प्रतिरूप दर्शविले गेले, ती चेतावणी तिसऱ्या देवदूताची चेतावणी आहे; आणि जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिककामोर्तबाची सुरुवात होते, तेव्हा ती दुसऱ्या कादेशाकडे परत येते. ती चेतावणी प्रकटीकरण अध्याय अठरातील पहिल्या स्वराची चेतावणी आहे; आणि त्या वेळी केवळ न्यू यॉर्क शहरातील महान इमारतीच कोसळल्या असे नव्हते, तर राज्यघटनेचे मर्मस्वरूपही बदलले गेले. राज्यघटना इंग्रजी कायद्यावर आधारित लिहिली गेली होती, ज्याचे मूलभूत तत्त्वज्ञान संक्षेपाने असे परिभाषित करता येते: "एखादी व्यक्ती दोषी असल्याचे सिद्ध होईपर्यंत निर्दोष असते." राज्यघटना त्या गोष्टीचा नकार करण्याच्या उद्देशाने लिहिली गेली होती जी रोमन कायदा म्हणून ओळखली जाते, ज्याचे मूलभूत तत्त्वज्ञान संक्षेपाने असे परिभाषित करता येते: "एखादी व्यक्ती निर्दोष असल्याचे सिद्ध होईपर्यंत दोषी असते."

१७८९ मध्ये संविधानाद्वारे प्रतिनिधित्व केलेली अरण्यातून आलेली चेतावणी ११ सप्टेंबर २००१ च्या चेतावणीचे प्रतिनिधित्व करते; आणि जळणाऱ्या इमारतींनी त्या इतिहासाला प्रत्यक्ष पूर्ततेची खूण तर दिलीच, परंतु पॅट्रिऑट अॅक्टचा मंजूर होणेही त्या चेतावणीचे प्रतिनिधित्व करीत होते.

पॅट्रिऑट अॅक्ट (युनायटिंग अँड स्ट्रेंथनिंग अमेरिका बाय प्रोव्हायडिंग अप्रोप्रिएट टूल्स रिक्वायर्ड टू इंटरसेप्ट अँड ऑब्स्ट्रक्ट टेररिझम अॅक्ट ऑफ २००१) हा कायदा ११ सप्टेंबर २००१ रोजी झालेल्या दहशतवादी हल्ल्यांनंतर थोड्याच अवधीत युनायटेड स्टेट्स काँग्रेसमध्ये सादर करण्यात आला. हे विधेयक २३ ऑक्टोबर २००१ रोजी हाऊस ऑफ रिप्रेझेंटेटिव्ह्जमध्ये आणि २४ ऑक्टोबर २००१ रोजी सेनेटमध्ये सादर करण्यात आले. २६ ऑक्टोबर २००१ रोजी अध्यक्ष जॉर्ज डब्ल्यू. बुश यांनी त्यावर स्वाक्षरी करून त्यास कायद्याचे स्वरूप दिले. पॅट्रिऑट अॅक्टचा उद्देश सरकारची दहशतवादाशी संबंधित कृत्यांची चौकशी करण्याची व ती रोखण्याची क्षमता वाढवणे, तसेच पाळत ठेवण्याचे आणि कायद्याची अंमलबजावणी करणाऱ्या यंत्रणांचे अधिकार विस्तार करणे हा होता; आणि त्याने इंग्रजी

कायद्याच्या त्या मूलभूत व अधिष्ठानभूत तत्त्वाला नाकारले, ज्याप्रमाणे एखादा मनुष्य दोषी सिद्ध होईपर्यंत निर्दोष असतो. आजही सरकारमधील अभिजनवर्गाकडून न्यायप्रक्रियेची विधिसंगत प्रक्रिया, गोपनीयता आणि न्याय्य खटले यांना बगल देण्यासाठी त्याचा उपयोग केला जातो.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“या भयावह व गंभीर काळात आपली स्थिती काय आहे? अहो, मंडळीमध्ये किती अभिमान प्रबळ झाला आहे, किती दांभिकपणा, किती फसवणूक, पोशाखाची किती आसक्ती, किती क्षुद्र चंचलता व करमणुकीची आवड, किती श्रेष्ठत्वलालसा! या सर्व पापांनी मनावर असा अंधार केला आहे की, अनंतकाळाशी संबंधित गोष्टी ओळखल्या गेल्या नाहीत. आपण पवित्र शास्त्राचा शोध घेणार नाही काय, जेणेकरून या जगाच्या इतिहासात आपण कोठे आहोत हे आम्हांस कळावे? या काळी आपल्यासाठी जे कार्य पूर्ण होत आहे त्याविषयी, आणि हे प्रायश्चित्ताचे कार्य चालू असताना आपण पापी म्हणून कोणती स्थिती धारण केली पाहिजे, याविषयी आपण सुजाण होणार नाही काय? जर आपल्या आत्म्यांच्या तारणाविषयी आपल्याला काही आस्था असेल, तर आपण ठाम बदल केला पाहिजे. आपण खऱ्या पश्चात्तापाने प्रभूचा शोध घेतला पाहिजे; आपल्या पापांची क्षमा होऊन ती पुसली जावीत म्हणून आपण अंतःकरणाच्या खोल खेदाने त्यांची कबुली दिली पाहिजे.”

“आपण यापुढे त्या मोहित करणाऱ्या भूमीवर राहू नये. आपण आपल्या कृपाकालाच्या समाप्तीच्या अत्यंत जवळ येत आहोत. प्रत्येक जीवात्म्याने विचारावे, देवासमोर माझी स्थिती काय आहे? किती लवकर आपली नावे ख्रिस्ताच्या ओठांवर येतील आणि आपल्या प्रकरणांचा अंतिम निर्णय होईल, हे आपणास ठाऊक नाही. अहो, अहो, ते निर्णय कसे असतील! आपण नीतिमानांमध्ये गणले जाऊ का, की आपण दुष्टांमध्ये समाविष्ट केले जाऊ?”

“मंडळी उठो, आणि देवापुढे आपल्या पाठीमागे वळण्याच्या पापांबद्दल पश्चात्ताप करो. रखवालदार जागे होवोत, आणि तुतारीचा आवाज स्पष्टपणे दौत. हा एक ठाम इशारा आहे, जो आम्हांला घोषित करावयाचा आहे. देव आपल्या सेवकांना आज्ञा करतो, ‘मोठ्याने आरोळी दे, आवरू नकोस, आपला आवाज तुतारीसारखा उंच कर, आणि माझ्या लोकांना त्यांचा अपराध, आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखव.’ लोकांचे लक्ष वेधून घेतले गेले पाहिजे; हे साध्य झाले नाही, तर सर्व प्रयत्न व्यर्थ आहेत; जरी स्वर्गातून एखादा देवदूत खाली येऊन त्यांच्याशी बोलला, तरी त्याचे शब्द मृत्यूच्या थंड कानांत बोलल्यास जितकाच परिणाम होईल, त्याहून अधिक काहीही भले करणार नाहीत. मंडळीने कृतीस प्रवृत्त झाले पाहिजे. ती मार्ग तयार करीत नाही तोपर्यंत देवाचा आत्मा कधीही येणार नाही. अंतःकरणाची गंभीर छाननी झाली पाहिजे. एकचित्ताने, चिकाटीने प्रार्थना झाली पाहिजे, आणि विश्वासाद्वारे देवाच्या वचनांचा दावा केला पाहिजे. प्राचीन काळाप्रमाणे शरीरावर गोणपाट धारण करणे नव्हे, तर आत्म्याची गहिरी नम्रता असली पाहिजे. आत्मसंतोष आणि आत्मोन्नती यांसाठी आमच्याजवळ किंचितही कारण नाही. आपण देवाच्या सामर्थ्यशाली हाताखाली नम्र व्हावे. तो खऱ्या शोधकांना सांत्वन व आशीर्वाद देण्यासाठी प्रकट होईल.”

“हे कार्य आपल्या समोर आहे; आपण त्यात सहभागी होऊ काय? आपण त्वरेने कार्य केले पाहिजे, आपण स्थिरपणे पुढे जात राहिले पाहिजे. प्रभूच्या त्या महान दिवसासाठी आपण तयारी करीत असले पाहिजे. आपल्याजवळ गमावण्यास वेळ नाही, स्वार्थी हेतूंमध्ये गुंतून राहण्यास वेळ नाही. जगाला इशारा देण्यात आला पाहिजे. इतरांपुढे प्रकाश आणण्यासाठी आपण व्यक्तिशः काय करीत आहोत? देवाने प्रत्येक मनुष्याला त्याचे कार्य दिले आहे; प्रत्येकाला आपली भूमिका पार पाडायची आहे, आणि आपल्या आत्म्यांच्या धोक्याशिवाय आपण हे कार्य दुर्लक्षित करू शकत नाही.”

“अहो माझ्या बंधून्नी, तुम्ही पवित्र आत्म्यास शोक कराल आणि त्याला निघून जाण्यास कारणीभूत ठराल काय? तुम्ही त्याच्या उपस्थितीसाठी तयार नसल्यामुळे त्या धन्य तारणाऱ्याला बाहेरच ठेवणार काय? तुम्ही सत्याच्या ज्ञानाविना जीवांना नाश पावू द्याल काय, कारण तुम्हाला तुमची विश्रांती इतकी प्रिय आहे की येशूने तुमच्यासाठी जो भार वाहिला तो वाहण्यास तुम्ही तयार नाही? चला, आपण निद्रेतून जागे होऊ या. ‘संयमी राहा, जागृत राहा;

कारण तुमचा विरोधक सैतान गर्जणाऱ्या सिंहाप्रमाणे फिरत असतो, कोणाला गिळून टाकावे हे शोधीत असतो.'"
Review and Herald, March 22, 1887.